

Прѣплата.

За години, вътрѣ въ Държавѣ 1 Турецка Лира Златна. За години вътрѣ отъ Държавѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла-
та и зема на 15 едно като събератъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като събератъ отъ 10
на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИ, ПЕНСИОНЕРНИ И КРЕДИТНИ ПОСЛУЖИЯ

Спомоществованіята почнутъ отъ началото на всякой мѣсецъ.

Подписката на спомоществованіята
става Възгледъ при Гв. Найденова
Редактора и притежатели — Анонимъ-
ханта № 14.

Статии и дописки за общеносен и
народни работи са външностъ съ бла-
годарение, но въ всякой случай трябва
да съблюдаватъ отъ потребителъ подписки.

За частни извѣстия са плаща по два
гроша на редъ.

Непринадлежнѣ за обнародване статии
и дописки назадъ са не пращатъ.

ЦАРИГРАДЪ, 9 Юни 1877.

По поводъ на единъ телеграммъ изъ
Виза, споредъ който полуофициалнитъ
вѣстници смятатъ настоящето поло-
жение на работитъ като по миролюбиво,
единъ отъ мѣстнитъ вѣстници про-
тивопоставя други два телеграма изъ
Петербургъ, които извѣстятъ че
русското правителство споредъ единъ
Указъ отъ Императора рѣшило заклю-
чение на единъ външенъ заемъ отъ
307 милиона марки, които струватъ
около 460 милиона франки, или около
90 милиона лири, и прави слѣдующи
размышления:

«Тойзи огроменъ заемъ не може,
разбира се, да послужи за намѣрене
миролюбиво. Напротивъ ний можемъ
отъ самото туй извѣстие да предполо-
жимъ че положението на работитъ е
твърдъ малко миролюбиво, че частни-
тъ размышления за миръ не са виж-
датъ че ще сподучатъ и че Россія
има намѣрене да докара своитъ во-
енни дѣйствиа до крайностъ, та за то-
ва и взема всичкитъ потребни мѣрки,
като отъ единъ странъ сключва голѣмъ
заемъ въ борбата на Германіи и Ав-
стріи, а отъ другъ бърза да поста-
ви друго военно тѣло отъ двѣсти и
выше хиляди души. Когато Россія
прави такъвъ голѣмъ приготвление,
което показватъ че тя има намѣрене
да нападне на Турциѣ съ всичкитъ си
силы и да подбуди рѣшеніето на всич-
китъ источенъ въпросъ, какво правятъ
други Силы, които вѣкога показу-
ватъ че най горѣщо са интересувати
отъ работитъ на Истокъ? Австрія,
ако войната и да става и да ще са
простре до ребрата ѝ, ако голѣмнитъ
пожиръ и да е починалъ вече да по-
жда и прави на пепель натрупаното
леснораспадателно вещество, нито е-
динъ воененъ региментъ не е испра-
тила на границитъ си бѣдъ Трансиль-
ваніи и Галиціи, нито е взела ония
елементарни мѣрки, които всякоя Дър-
жава заповѣдува, когато театрътъ на
войнитъ е близо до границитъ ѝ. Ви-
нскитъ Кабинетъ предвижда съ го-
лѣмо безстрашіе и доверіе туй запла-
нително положение на голѣмнитъ съ-
вершъ Силы, и не показва никакво
безпокойство отъ голѣмнитъ предуго-
товляваня на Истокъ събитія. Кои сѣ
причиняватъ нежеланостъ на Австро-Унгаріи? Да ли
прочутитъ троцарскыя съюзъ са на
мѣрва въ силитъ си? или вѣнскитъ
Кабинетъ са съобразява съ даденитъ
отъ Берлинъ наставленія и увѣщанія?
или пъкъ, най послѣ, Императортъ
Францъ Іосифъ и графъ Андраши и-
мажъ съ пълно доверіе на Россіи, като
сѣ са убѣдили въ увѣрваніята ѝ че
съвършено ще почто австро-унгарскы-
тъ интересы?»

«А Англія? Бѣдствува и тя да са
обземе отъ сѣщитъ немаранитъ, ако
не и отъ сѣщитъ доверіе къмъ рус-
скитъ увѣрванія. Поне такъвъ зна-
кове ни показватъ думитъ на лорда
Дерби слѣдъ пріемането на послѣд-
ното отъ князя Горчакова писмо. Ми-
нистертъ на външнитъ дѣла на ца-
рицѣ Викторіи, като са намѣрилъ
въ едно угощение на 31 Маія (12 Ю-
ни), т. е. три дни прѣдъ да ни из-
лезе телеграфитъ съобщеніето на туй
писмо, изрекълъ едно твърдъ миролю-
бно слово, което показва удивително
противоположностъ на прочуто оуи
въ друго угощение ратолобно сло-
во на лорда Биконсфилдъ. Лордъ Дер-
би не е говорилъ нито за нуждитъ да
са опази и задържи сѣществующитъ
на Истокъ редъ на работитъ, нито за

нуждитъ да са образува единъ съюзъ
за ограничаваніе на русскитъ домог-
ванія, но за нуждитъ да са одържи
европейскитъ миръ, и него предста-
вилъ той като единъ отъ най голѣм-
итъ интересы на Англіи. «Дължимъ сме,
казалъ, да бѣдемъ готови за да защи-
тимъ своитъ си интересы, когато са
докачатъ тѣ, но сме длъжни да по-
мислимъ че най голѣмнитъ отъ англи-
скитъ интересы е интересътъ на ми-
рътъ». Не сѣвемъ да дадемъ на туй
обявяване отъ лорда Дерби всичкото
тълкованіе което приема то, защото са
бонимъ да не бы и пакъ да излезе
съдържаніето му несъгласно съ теле-
графическото му съкращеніе. Мини-
стертъ на вътрѣшнитъ дѣла г. Кросъ
даде едва прѣдъ нѣколко седмици опрѣ-
дленіето на англискитъ интересы, ка-
то посочи като такъвъ опазваніето
отъ всяко завладѣніе на Суецскыя Ка-
налъ, на Дарданелитъ и на Визпоритъ.
Сега лордъ Дерби поставя налѣ всич-
китъ англискы интересы опазваніето
на мирътъ. Да ли той разбира съ това
че и въ случай когато опрѣдленитъ
отъ г. Кросъ интересы са намѣрятъ
въ опасностъ, Англія, заради най го-
лѣмнитъ отъ своитъ интересы, които е
опазваніето на мирътъ, длъжна е да
не отиде въ защитъ на реченитъ мѣ-
ста? За по сигурно тълкованіе на
туй ново между дамината англискы
министры противорѣчіе нека почакамы
пльното съдържане на натрапенитъ
министерско слово. А вѣрното сега за
сега е че Силата, която гордо обявя-
ване прѣдъ малко чрезъ лорда Бикон-
сфилда че има толкозъ средства, щото
може съвършено да искара на главъ
и двѣ и три войны, извѣнжда се прѣ-
взе, и то слѣдъ повторителны военны
заявленія, отъ нѣвъздржимъ къмъ ми-
рътъ любовъ, въ ошкы минуть, ко-
гато пламенитъ источникъ въпросъ
отива съ свѣтъка и трѣскалия къмъ
едно неизвѣстно рѣшеніе.

Какъвъ гласъ са чува най послѣ отъ
Германіи? Императортъ Вилхелмъ
како е говорилъ въ послѣднѣ време къмъ
нѣкои чиновници отъ германскитъ вой-
скы, казалъ ямъ че «за много време,
поне догдѣто е той живъ, война не
ще са случи». Какво излиза отъ туй
думи на самитъ Императоръ? Това
че, нѣма никакъвъ страхъ за европей-
скы войны поради источнитъ работы,
че берлинскитъ кабинетъ е убѣденъ
какъ никога отъ великитъ Силы не ще
са намѣси въ настоящитъ войны и че
Силитъ ще оставятъ събитіята да слѣ-
дуютъ естественитъ свой пътъ, като
сѣ увѣрени предварително че никога
отъ двѣтъ воюющы Силы не ще до-
качи нѣкои интересы, които можатъ
да предизвикатъ европейско облеку-
ване.

Тѣзи расположения на тритѣхъ най
първы европейскы Силы, Австрія, Ан-
глія и Германія, характеризиратъ до-
вольно настоящето положение на рабо-
титъ, и само отъ тѣзи точки зрѣнія
можемъ да истъкуваме мислитъ на
полуофициалнитъ вѣнскы вѣстници, ко-
то, споредъ телеграмитъ за който по-
меняхмы въ началото, смятатъ на-
стоящото положение като «по миро-
любиво».

Колкото за прѣмислуването на Ду-
нала, ако свѣтъка на Фаръ дю Бос-
форъ сѣ точны, единъ воененъ свѣтъ
станалъ въ Иосетъ, подъ предѣла-
телството на Императора Александра,
който свѣтъ далъ мнѣніе, че прѣмис-
луването бы са извършило много тру-
но на тѣзи минуть, и че за това бы-
ла потребна жертва не отъ дванаде-
сетъ до петнадесетъ хиляды, но отъ
четырѣдесетъ до петдесетъ хиляды ду-

ши; а вслѣдѣ на това русската
дипломатія вѣла въ прѣговори съ
Австріи и стараяла да ѝмъ удѣли
да ѝ позволя да прѣмисне русската
войска прѣзлѣнитъ на Моравъ въ
Сърбіи.

Телеграфичитъ изъ Парижъ из-
вѣстия прѣдставятъ вѣднѣното въ
столицата наранъ голѣмо раздра-
женіе върху туранието на Камержъ-
тъ, което прѣдательтъ маршалъ
Мак-Махонъ отложилъ съ своето
писмо до Сенатъ, който има право,
както е извѣстъ отъ Конституціитъ
да одобрява изтвърля растурнието
чрезъ вытегла отъ двѣтъ трѣтѣни
на членовѣтъ.

Еще отъ нѣя день, въ който са
извѣсти, чрезъ вѣнскитъ постѣпки на
Прѣдсѣдателя, даденіето на репу-
бликанското министерство Симонъ,
видъ са влюбва неизбѣжно расту-
рніето на Камержъ на депутатитъ,
което пѣма нѣко сумнѣніе че ще
удобри и Сенатъ, тѣло, въ което
позбудуватъ, ко е извѣстно, монар-
хическитъ и класични елементи. А
както са прѣждане растурнието
на Камержъ, сѣщитъ вѣрогностъ
са прѣдвикда съ всички и побѣдата
на републиканитъ въ изборитъ които
има да станатъ послѣ за сѣстави-
ніе на новъ Керъ. Въ такъвъ слу-
чай отъ двѣтъ мѣсто остане да е го-
ри маршалъ МакМахонъ: или да си
даде оставкатъ, е, или да пріеме
вытеглѣното народното мнѣніе, да
отдаде министерствъ въ Бреси и Фор-
ту и да повикава на работъ, о-
ния, които бѣдоуно г. Жуль-Си-
мона. По вѣроко са вижда първото
отъ туй прѣдположеніе, а и право е
казуваъ еще въ началото единъ
франускы вѣстѣ, че маршалитъ
позвои въ отношѣ властѣтъ сѣ
чрезъ свѣлюто до, въ което го тлас-
нахъ клерикали и аристократичес-
ка партія. Ещѣ сега демократи-
ческата партія починала да са
грижи за кандидатството на по-
выя Прѣдсѣдателя на Републикѣ-
тъ. Теченіето і работитъ показу-
ване за такъвъ. Гамбета. Каче-
ствата на тоя оценъ мажъ въ об-
щественото на повнхъ Францъ не сѣ
само нескертае и силно красно-
рѣчіе, непорочнота на убѣжденія-
та, непоколебимостъ въ характерѣтъ,
но и голѣмната нѣва въ управленіе-
то строгостъ, сънена са голѣмо бла-
гоурауміе и умереностъ, качества,
чрезъ които постѣпнитъ тойзи побор-
никъ на републиканскитъ идеѣ споду-
лучи да отожде дѣйствиата на раз-
нитъ републиканъ партіи и да ги
свърже въ единъ отъ което произ-
лезе силитъ на републикѣтъ. Тѣзи
качества, душоймоказвахъ г. Гамбе-
та като най годъ за началникъ на
Държавѣтъ въ слай на овдовѣване
на Прѣдсѣдѣтелскъ властъ. Но той-
зи мажъ показа і нѣтъ и най вы-
сокитъ отъ добротѣитъ, ошкы г.
е. из самоотвержето и умѣреностъ-
тъ, добродѣтель прѣдъ рѣдка въ наше
време, въ което почти на всякагдѣ
владѣтъ страститъна егоизмътъ и са-
молюбіето, чрезъ што са увеличаватъ
политическитъ пѣни и са въспра-
правително служенъ на политическа-
та машина.

Г. Гамбета, ако извѣсте, че къмъ
него сѣ отпращени слѣдитъ на единъ
голѣмъ частъ републиканитъ отъ раз-
нитъ партіи, намѣр обаче за добръ
и пріема да отвърлютъ себе всяко
домоганіе за прѣдательството и
прѣдлага кандидатство на г. Тьера,
на конго той заеднѣ съ всички Фран-

цъ и останалитъ частъ на свѣтътъ
припознава върховното достоинство и
голѣмнитъ и многоцѣнны неговы за-
слуги на Францъ и Републикѣтъ. «Ре-
публиканската партія, казуване въ по-
слѣдне време г. Гамбета на единъ ко-
мпейжъ, която са бѣше прѣдставила
прѣдъ него, не са липнава отъ мажѣ
пѣнницъ, които бы станали конститу-
ціонитъ прѣдставители на Републи-
кѣтъ. А най вече има единъ, когото
видѣхмы на опытъ, който имѣ вече
прѣдѣдательството и който слѣзе отъ
него съ простотъ, некорыстолюбіе и
величіе, като даде примѣритъ, който
всички сѣмъ длъжны да подражаатъ, ко-
гато настане частъ.» Туй обявява-
ніе не е просо платоническо израже-
ніе, което да крѣе нѣкои заднхъ мы-
сль. Г. Гамбета лѣно казува, че нѣко
друго рѣшеніе не вижда за възмож-
но на настоящитъ кризъ, освѣнъ остав-
катъ на Марешала, който прѣдказва
като неизбѣжнъ. Това прочее гдѣто
той публично прѣдлага кандидатството
на г. Тьера е дѣло искрено, дѣло
благоразумно и самоотверженіе, отъ
което зѣламъ честь твърдъ малко при-
мѣры сѣщитъ въ свѣршенитъ по-
литическы исторіи. Общо припозна-
е отъ другъ странъ че, при овдовѣ-
ваніето на прѣдѣдательството, никой
другъ не може по добръ отъ г. Тьера
да даде, въ управленіето на Прѣдѣ-
дательнитъ длъжности, всичкитъ изи-
сканни порѣчителства за републикан-
скитъ и консервативнитъ интересы.
Но и независимо отъ случайного ов-
довѣваніе на Прѣдѣдательското досто-
инство, голѣмъ заслугъ принесе на
републиканскитъ партіи г. Гамбета,
като направи вместо на прѣвѣходнитъ
политическы мажъ, когото събори отъ
властѣтъ на 14 Маія една антирепу-
бликанска коалиція, символъ за сѣди-
неніе на всички ония, които жолятъ
опазваніето на републиканскитъ по-
становленія. И дѣйствително, вместо на
г. Тьера що насѣрди всички, ко-
са бѣхъ улашли отъ уклоненіята на
твърдъ радикалны Печать, и ще о-
проверка увѣрваніята на ония, кон-
то прѣдставяхъ и побирането на ре-
публиканскы кандидаты като заплаха-
ніе противъ общественитъ редъ.

На кандидатитъ, които ще защи-
щавъ задалѣшкото министерство Бро-
гли и Фортъ, ще са противопоставятъ
кандидаты, защитавани отъ г. Тьера,
и отъ самосебе си са разбира кои отъ
туй кандидаты ще прѣдпочте голѣмото
вытеглѣние на избирателитъ.

Какъ и да е, а французската Ка-
мера слѣдува шумнитъ свои заседа-
нія, като е обявилъ противъ новото
министерство непримиримъ бѣржъ, по-
ради което са смятатъ повече отъ си-
гурно нейното растурніе. Така, въ
засѣданіето отъ 7/19 Юни, то о пріе-
ла съ удивително вытеглѣние днев-
нитъ редъ, който изразжа укоръ
противъ министерството. Отъ 521 гла-
соподаватели 363 сѣ дали гласъ за
удобреніето на тоя дневенъ редъ, а
само 158 депутатъ сѣ дали гласъ за
отвърляніето му. Прѣдполага се че,
ако сѣлъ такъвоизто си обясненіе ма-
решалъ, като распусти Камержъ,
направи нѣкое въззваніе къмъ фран-
скаитъ народъ, въ новатъ Камеръ
републиканитъ ще бѣдѣтъ много по
многобройни, по сѣгшени и по напа-
дателни, поради което и положеніето
на Марешала бы станало несносно.
Разумно прочее бы постѣпилъ той, ка-
зуваъ вѣстницитъ, ако во-прѣме са
оттѣгли и прѣдаде властѣтъ въ дру-
гы по здравъ рацѣ.

Гръцката журналистика.

Да са събудимъ!

Подъ тоизъ насловъ грѣцкитъ вѣстникъ
Тракия обнародува единъ лѣтъ членъ, съ
подписъ Л. З., който членъ въ настоящитъ
обстоятелства, казува реченитъ вѣстникъ,
може да бѣде отъ особитъ важностъ за Гръ-
цкитъ. Най го заематъ за любовително на
своитъ читатели, прируженъ съ слѣдующъ-
тъ отъ странъ на Тракия уломки отъ оцѣне-
ніето, което тоя вѣстникъ прави върху него.

Сѣдраніето на тоя членъ е, казува
Тракия, горѣ-долу слѣдующото: «Вече вой-
скитъ на дѣтъ Имперіи сѣ намѣрватъ
сплетени една съ другъ; като не сме вой-
сци, не можемъ да ошкымъ до какъвъ сте-
пенъ даженіето въ Кавказъ може да побър-
ка на бѣвнѣното въ сърцето на Турциѣ
дѣйствието на русскитъ войски, но понеже по
бѣдата и нещастіето на войскитъ сѣ въз-
можна случайностъ, не е невѣрно че хра-
бростъ на отоманскитъ войска може да
испадне и въ по дѣлѣтъ вѣрогностъ. Въ
такъвъ случай Россія ще поиска естестве-
но да изложъ своитъ условия, а тѣзи условия
сѣмъ доволно познати отъ програмитъ на Кон-
ференціитъ, които разбира се, не са раз-
широци безрѣчително, когато Россія сѣ
опражня въ рѣцѣ ги поддържа въ сѣмѣтъ
средѣ и въ сърцето на побѣдѣтъ сѣ стѣ-
перитъ; тѣзи условия сѣмъ произвѣдѣно
на Славнитъ по прѣдъ на другитъ съж-
тегитъиющы племена. Членовѣсѣтъ поне
пріема идеѣтъ, че Россія по настоящему
направо не ще гони завоеваніе. Спрямо туй
ново положеніе, западнително, разбира се,
поради са въпросътъ, какво ще бѣде по-
ложеніето на Турциѣ, които са намѣрватъ
въ прино съпрѣкословіе съ новоздѣлѣнитъ
политици на Балканитъ? Какво ще бѣде
тѣхното направленіе? На туй тѣмъ на-
таше, което стотина пѣти вече въ исто-
риитъ угрожава да са позволъ на многотѣ-
далнитъ елѣмѣнтъ, наема са да отомари
отоманскитъ дѣла... При вѣнско че ги-
пата народна исторія учи дѣрзѣтъ за вѣ-
днѣното, членовѣсѣтъ пѣнитува обстоя-
телство подъ вѣрогностѣтъ на свѣршеното
дѣло, сподукитъ на Россіи въ налѣжнѣното
на своитъ панславистскы программы. Какво
ще противопоставитъ на това Гръцкитъ? Но,
разбира се, войнъ противъ Турциѣ. Неца-
стіе е наистинѣ, че тѣхнитъ управители не-
оцѣнѣхъ съ прѣме нито управитѣхъ искрен-
но свѣтътъ, който прѣдѣлѣтъ нѣтъ са дадо
въ друго време, за да пригряватъ както
тѣмъ по живитъ и по дѣлѣтитъ стихіи
на Истокъ; но мнѣніето не че нѣ тласне
до тѣмъ гдѣто да извадятъ и пакъ постѣп-
тъ отъ огни заради русскитъ Христіани.
Но нито войнъ противъ османитъ нѣтъ са
сѣмѣръ съвѣтува членовѣсѣтъ. Подвѣтъ
не бы бѣлъ напѣрмененъ... Що оставя
прочее за ослабѣваніето на угрожающитъ
Балканитъ въ Тракиѣ и Македоніи, опасно-
сти? Членовѣсѣтъ казува: «Ано Пѣтъ и
Олимпъ сѣ имали своитъ ритниці и вѣстѣта
(сѣвѣннитъ), нѣма и Македоніи горѣтъ сѣ и
Тракия Родопъ и Византѣтъ за да послужатъ
като новы прирѣжѣница на свободолубивитъ
протѣвирѣнія сѣрѣзу славенского нашествіе.
Вѣсно елико сърце и умъ ще бѣде тѣхъ
на подпора, а Турциѣ не може да нѣли ха-
нокрѣвно нито съ неблагосклонно око про-
тивъ славенского движѣніе на Гръцкитъ, ко-
ето ще подразува и другитъ населенія въ
областѣтъ които нѣма на око настоящата вой-
на, и които населенія нѣматъ нѣщо общо
съ покровителствувѣтъ отъ Россіи...»

Ето полнѣуващитъ членъ:

«Общѣзнѣтно е, че отъ всичкитъ
европейскы Силы най прѣгледски распо-
ложеніа къмъ Турциѣ е Велика Бри-
танія, по Турциѣтъ, конго знаятъ това,
не сѣчѣхъ всякога за достойно да
слѣдуютъ ония свѣтъта на Англіи,
конго сѣмъ многоцѣнны за тѣхното съ-
ществуваніе като Държава; истина е
че, отъ появѣването на Источна въ-
просъ и до днѣсъ, во всичкитъ неговы
фазы, Велика Британія и сѣ пари, и
сѣ крѣвъ, и сѣ спасителны увѣщанія
показа сѣдно особенно поменіе за
турецкитъ Държавъ, тѣй що праведно
бы казалъ человекъ, че Англичанитъ
са показажъ по Турциѣ и отъ Турциѣ;
а понеже истинната политика на
Англіи прѣвѣнствува надъ всякъ дру-
гъ колкото за споменіята ѝ съ дру-
гитъ Държавы, нѣкои отъ англискитъ
политици толкозъ точно сѣмъ прирѣри-
ли работитъ на источны въпросъ и

Когато е болнав стомахът, той
повръща и блта въ дробове; ^{кой} ~~кой~~
да кашлица и тѣзи стомашечни кашлица
престане тогава когато пълзува
хът; туй става тъй зашто ^{болна} ~~болна~~
е сѣмъ близо при стомахътъ, п ^{болна} ~~болна~~
ици могатъ да добиѣтъ охъва,
сторешени пийтъ студена вода въ
стомахътъ. Но това еднинение
и по на широко. Когато напр. на
краката, ний добиѣмъ хрема или
ва кожецата въ носа; когато
стомахътъ захванѣта да на боли
ва съучастие между отдалечените
хажда отъ нервите, които свързъ
органъ съ други. Сиоредъ това разбѣва сѣмъ
едни человетъ може да хѣне болѣвъ, а сѣ
не постарае да пълзува разнѣтъ нѣмъ
органъ. Когато изъ едни пѣтъ се попре
много органа, тогава человетъ се разбѣ
бързо, като напр. кога нѣстини, ^{като} ~~като~~
разчѣдена п отровна храна, кога
изъ съ отровни частици разнѣтъ ^{като} ~~като~~
и др. т.

Адмиралът Хобартъ пишп, който участвуваше въ комисіята, която пещинно изпитиваша, даде отъ себе си 5 А. Т. на зайбсанта Пушканиа за да посрещна неизбѣжнати си нужди, и като са научи, че е живешъ и бща на седмъ дѣна, които живѣхъ въ С-Петербургъ, адмиралътъ благоизползва да телеграфира на фамилията на зайбснннштъ, като и повѣстна, че посѣдѣхъ са намѣрва живи и здрави въ рѣцѣта на Отоманннштъ, и че ще го глѣдаатъ добръ тѣя ковто сѣ го хванали.

Дошиска на «Напрѣдѣтъ.»

Т. Назарджикъ, 1-й Іуній 1877.
Г-не Редакторе на в. *Напрѣдъкъ*!

Истини граждане бѣхъ честни да по-
срѣтнѣ на 29-й пр. челоуѣколюбнаго Вла-
додѣяла Англичанина г-на Джеймса Лонга,
които както е извѣстно на публикѣтъ щедро
подари бѣднѣтъ и пострадалѣтъ безъ исклю-
ченіе на вѣрѣ и народности съ пари, дрѣхѣ
чергѣ, жито за яденіе, друго за сѣне, на-
прави лѣкны на изгорѣнѣтъ, направил учили-
ща по селѣтъ, както и въ градѣтъ ни на-
прави най добры училища на Вѣлгаретѣ въ
махохѣтъ. Чикальнѣ на Турциѣтъ, на Ере-
етѣ, сега прави по великолюбіе училищѣ
каже на Грциѣтъ, друго подобно оше по
великолюбіе създана да прави въ Панагориѣ-
тъ; съ едикъ рѣкъ, Нег. Выс. благодаріе г-нъ
Джеймсъ Лонгъ си отличива отъ другыѣ
лагодѣтели въ нешко отношеніе, за това по-
дѣлжностъ и отъ годинѣхъ си признателности
изъзохѣ и посрѣдствѣхъ го отъ станційнѣтъ,
почти на двѣтъ градѣ населеніе мажѣ, же-
ны, дѣца, ученицѣ, ученикъ, Вѣлгарскы,
Турскы, Грцкы, Еврейскы и всицыѣтъ по
языкѣтъ си пѣхѣхъ пѣны за добры дѣлаѣтъ,
между които си оличавахѣ Вѣлгарскѣтъ,
които бѣхѣ парѣдныи учителямѣ и учителя-
кѣтъ отъ ностѣтъ до дѣмѣтъ му, отъ едикѣтъ
стрѣнѣ ученицѣтъ, отъ другѣтъ уче-
никѣтъ, и парѣдѣ пѣхѣхъ слыдающѣтъ ду-
моу, които наредѣ учителямѣ и посрѣдѣтъ г.
Тома По овѣ. Всичкыѣ ученици дрѣхѣхъ
китѣны, и хѣрѣдѣхъ ги прѣдѣ пайтонѣтъ и
въ пайтонѣтъ му и вынахѣ: Да живѣе Д-
жеймсъ Лонгъ!

Най посьвѣ Негово Благо: от. П. Теодоръ
Піе́въ му прачи єдинъ благопріятельєн адресеъ,
къ който ся изскача радостица, който чувству-
на нѣщо българско сърдце като вижда прѣбъ-
очитъ си и наскъ свойтъ благодѣтель, който съ
своитѣ добрини и благодѣванія впочати нѣсто
си дълбоко въ сърцата на всички българи,
който е станалъ като вторъ отецъ и спаси-
тель на пострадалици и бѣдни български
фамилии и който безъ да различава наро-
дности и религии простръ благотѣлителъ съ
руки надъ Турци, Българе, Гърци и Евреи
и ъмоще надъ всѣкой бѣдливъ чловѣкъ. Най
послѣ този Адресъ свършва съ слѣдующитѣ
думи: «Ми неспитьже какъ да изразаимъ
признателность сѣ, съ свържении сърдца
повторително сега пакъ и всегда щемъ възды-
гаме рждѣти си къмъ Всевѣдающаго и Все-
вышняго Бога и щемъ думаме: Да живе-
тъ-и Дѣйствио Ломъ! Да живѣе семейство
му! Да живѣять пріятелствъ му! Подари пия
Боже добрини по желанію нѣмъ сега и всегда
за плутовго горами. Аминъ»

Ето и пясилта за којшто са говори
по горѣ:

Добрѣ дошлъ дарителю
И благодѣтелю
Радостенъ е тозъ день за насъ
За това иѣмъ съ гласъ.

уваран здравъ Чловѣкъ отъ болѣсть, отъ
козкото да се излѣчи болѣтъ.

Здравъ челоуѣкъ и пр. има нужда, за да би се прихранилъ отъ болѣсть, отъ добра и нѣстелна храна, болнинѣ вънѣше пѣнѣтъ нужда отъ храна докъ не оздравѣетъ; Здрѣлъ челоуѣкъ се по-предметъ отъ гдѣшня топлина; на болѣтъ челоуѣкъ е неизбѣжно потребниа. Вънѣше нѣмашето на здравъ челоуѣкъ съвѣтъ противоположно на нѣмашето на болѣтъ челоуѣкъ.

25 Който пѣнѣтъ тѣлото си и когато оеѣтъ пѣкаква болѣсть, отъ рано търпени поминѣтъ, той пѣте се уверди отъ тѣжнѣ болѣсти.

И древнѣтъ народи сѣ заеѣли за тѣзн потребнѣ. Грѣцѣтъ мѣреще Тѣле с проповѣдѣвалъ на челоуѣцѣтъ че пѣлъ е потребно да познаѣтъ сами себе си. Много поговорки отъ старо врѣме свидѣлствуютъ че народнѣтъ съюка сѣ признавали тѣзн потребно-сти. Отъ тукъ и лѣтвиската поговорка: *Naturam sequi* (сѣдѣвши пѣлъ живѣтъ спореѣтъ природата сѣ) и други още много.

(Смѣдуца)

Община Бата.
такъ 27-й Май 1877.